

שיעור 498 - הנוגע להחורף - שמונה עשרה הערות

- I. מי שאין לו חום בבית והוא קר מאד בבית (F^o 40) ויש לו תינוק של ג' חדשים והשעה הוא 3:30 A.M. בבוקר והקור בחוץ הוא ^{below zero} 20° נראה לי שיש סכנה לילך על הרחוב למצוא נכי (לע"ז - ס) ולהביא הנכי הביתה אמן אין להתר ע"י קטן דהוי איסור دائורייתא לשום מים בתנור הסקה בשבת מושם הכערה וגם משומ כישול ואפשר שלא מועיל شيئا דיין עצם ההבערה והביבשול נעשה בשינויו ויש אמורים דיין צריך להחל השבת בעבור החום וצריך להלביש התינוק בגדיים חמימים כמו שעשו ביום הקדמוני ויש אמורים שצריך לילך לחנותה שנקרא ^{24-hour store} ולומר לנכי להתקשר למשטרה או למקום אחר לבקש מנכי שיבוא וליה נראה שצריך להוציא התינוק מביתו לבית חבירו שיש בו חום ע"י שניים שעשו ויש עוד צד יותר דרחה"י לרה"י דרך רה"ר רק איסור דרבנן לכמה פוסקים אם אפשר שלא לעמוד ולכן הוא שבות דשכות אי נמי לפתח הברז של מים ג"כ בהיתר של שנים שעשו
- II. סילון מים הגדל (water main) שכבה שנקפה מהקור ואין מים בכית יש להתר אמירה לנכי לתקן הסילון ואפילו ע"י איסור دائורייתא משומ צרכי בית הכסא בגודל כבוד הבריות וגם לשאר צרכימזה כגון נטילת ידים ועוד שלא יתרוץ הסילון דאדם בהול על ממונו (לע"ז - ה'ז - ה') ולכוארה ג"כ מותר אמירה לנכי להתקשר בטלפון אם הנכי המתקן הסילון שיבוא
- III. מותר לפתח הברז של מים חמימים בערב שבת וגם הברז שבו מים צוננים כדי שלא נקפא הסילונים ואין חשש משומ כישול אם המים חמימים מועטים (פ"ח - י"ג)
- IV. אם נתפרק הסילון ויש מכול בבית מותר לסגור הסילון הגדל שנכנס שם מים לבית ואם חשש הפסד גדול או פגם בכבוד שבת מותר לנכי כל המציג אינו מפסיד (צ"ל'ז - כ"ז)
- V. אמן נראה לי דאם צרייך להסיר התנור הסקה וליתן במקום תנור חדש אין להתר שכזה יש בו זלזול גדול בכבוד השבת וצריך לילך לשכינו עד אחר השבת ואין לו היתר דהכל חולמים אצל הקור (לע"ז - ס)
- VI. כשהיאן הקור גדול אסור לומר לנכי אמן מי שיש לו נכירה בבית אף אם היא תסיק כשיאן הקור גדול דהו"ל كانوا עשה מדעתה וא"צ לצאת מביתו (מ"ב רע"ז - מ"ט) ועיין במ"ב (לע"ז - י"ג) דאם צוחה מתחלה צריך לצאת אח"כ מהבית
- VII. הרדייאטור (radiator) אסור לפתח בשבת (שש"כ כ"ג - י"ח-ו"ע) ונראה לי דמותר לפתח בשבת שהמים שנשאר שם הוא כבר מבושל ואפילו אם נצטנן לגמרי הווי רק חומרא בעלמא לדעת האג"מ (ד - ט"ד - ס) וגם הווי אינו מתקווין על החומרא ואפילו בפ"ר אינו אסור דפ"ר אסור על איסור שבת ולא על חומרת שבת ועוד אפשר שאין שם רק חצי שיעור (אג"מ ד - ט"ד - י"ט) והוא פ"ר דלא ניחאליה שלא בפנינו (מ"ב פ"כ'ז - י"ג) ולכן יש מקום להקל וברפרט בחדר שהוא קר מאד ועיין באג"מ (ה - ק"ג) דיין לנו צורך יותר גדול מצינה ולכן התיר שלא לצאת מן הבית כשיישראל עושה הסטם להחם בבית עצמו ומתחם זה גם ביתו דהא לא אפשר הוא ואף אם מיכוין הוא רק איסור דרבנן ובאופן זה לא אסור
- VIII. חבר הצלה ביום שהקר גדול מאד ונוטע להחולה אין להתר לו להסיק המתחם בהקר או קודם שבאה לשם אמן אם באמת אינו יכול להוביל בקר או בזריזות כי ידיו קר ביותר בודאי יש להתר ע"י נכי (ד"ע) ואם המכיה אין כל כך קשה יש לרפאו בבית ללא חילול שבת ואבאר
- IX. חבורת קור (frostbite) במקומות שיש חשש לסכנות אבר יש להתר להובילו לבית החולמים ע"י נכי (ד"ע) ואם המכיה אין כל כך קשה יש לרפאו בבית ללא חילול שבת ואבאר
- X. פיזור מלחת על גבי קרח שבמדרגות וכדומה - עיין בשו"ת מהזה אליו (פ"ז) שכח דלדעת הרמב"ם (כ"ז - י"ג) ורש"י (י"ז) דזוקא מרסק בידים אסור אבל ריסוק ממילא מותר וגם לדעת בעל התרומות יש להתר משומ ג' טעמי (ה) לדעת הרמ"א (פ"ח - ט"ז) במקומות צורך גדול יש להתר (ה) לדעת הפמ"ג בראש יוסף (צ"ת י"ה) שיטת התרומות הוא שאם המניה ברד כנגד החמה ואין בדעתו לטלטלו כלל

בשבת אין בהנאה זו שום איסור רק בטלטול אחר שנמס יש איסור ^๔) אין המים הנמס עומדים וניכר אלא נבלע בתחום השלג והוא כנותן שלג וברוד לתוך כסות ומותר ולכארורה זה רק גרם מולדיך ודומה להשו"ע (ס"ח - ט"ז) ובמוקם צורך פסק הרמ"א דאין להחמיר

X. אם יש להתריר לפנות שלג על ידי נカリ - עיין בשו"ת משנה הלכות ^(ד-פ"ג) דצורך לומר לנカリ שלא ינקה אלא עד ד' אמות ואם יעשה הנカリ מעצמו יותר מד"א אדעתה דעתפה עביד ועוד כתוב דהמודחה שלג ברגליו פחותה מד"א אין מוחין

XII. אם יש לנkeh קרה ע"י ישראל אם יש חשש סבנה - עיין בשו"ע (כל"ז-כ"ז) דגחלת המונחת במקום שרבים ניזוקים בה יכול לכבותה אפילו אם היא של עץ דהלהכתה כרבי שמעון דמלוכה שאינה צריכה לגופה פטור וכן קווץ המונח ברה"ר מותר לטלטלו פחותה מדו"מ אמרות וכברמלית מותר לטלטלו להדייא משום דחיישין שמא יזוקנו בו רביהם (פ"ק - י"ח) וכן זוכיות שנשברה על השלחן או במקום שהולכין מותר לטלטל השברים כדי לפנותן שלא יזוקו בהם (רמ"א פ"ח - י) ומ"מ אני יודע מי שמתיר לנkeh קרה ברה"ר ע"י ישראל אפשר מטעם זלזול שבת וצ"ע

XIII. אם יכול לדחוס שלג ברגליו כדי למוליך דרך לאחרים - עיין בשו"ע (פ"ג - י"ג) דהדורס שלג ברגליו ואינו חושש ואם השלג נימוח עי"ז לית לנו בה כיוון שהוא אינו מתכוון לזה והט"ז כתוב דכיון שהוא דבר שא"א ליזהר בזה לא גרוו ביה וע"ע במ"ב (פ"א - סק"ז) שכחוב בשם המג"א אסור להשתין על טיט משום לש ואילו הוא בר גיבול וגם פסיק רישא שלא ניתן אליה אמנם הבית מאיר מתר מטעם זה אבל כל זה משום שאינו מתכוון לריסוק או לרישום ברגליו ולעשות דרך למי שהולך אחריו וע"ע (פ"ג - י"ד) דהר"מ מרוטנבויג התיר להטיל מי רגלים בשלג והרא"ש היה נזהר ולא דומה לדרישת השלג דשם א"א להזהר בזה אבל הכא בדרך כלל אפשר לשחות

XIV. אין ללבוש פלעסטיק ע"ג מנעלים כדי להקל הלבשת הערדליים על המנעלים ולצאת בו וاع"ג דאיתא צפין ^{ג"ג סעיף ט'} דיויצאי במרק שנותני בסנדלים שאני התם שהמוך משמש לרגלי אדם בעת הילoco משא"כ בהפלעסטיק הנ"ל ודומה להוצאה shoehorn במנעל וגרוע מזה שדרכו בכך בחול ויש חשש איסור תורה ואם הפלעסטיק משמש לרגלו אולי יש להתריר וכן הסכים לי רב דוד פינשטיין ואכמ"ל

XV. יצאת בבתיה ידים בשבת מותר ויש מהמירים בלא תפירה או קשייה מע"ש וראוי להחשך לדבריהם (פ"א - ל"ז) ובבעל נפש צריך להחמיר (מ"ב סקמ"ה)

א) אמן הט"ז (פ"א - כ"ז) פריךadam תלויים ע"י תפירה או קשייה ולא היו על ידיו היו כמשא ולא בטל והגר"א ג"כ הקשה דחשיב ולא בטל איברא הא"ר (פ"א - ס"ז) מתרץ דאפיקוד הכי נחשב כבתי ידים ארוכים ובטל והתוספות שבת מתרץ דחשיב ככל אחר יד אם תלויים ואינם אלא מדרבען (והט"ז והגר"א לא ניזא להם לתרץ כן ואבאר) והנפק"מ ביניהם אם יוצא במחוברים ותלויים דלהא"ר מותר ולהתוספות שבת אסור מדרבען ועוד נפק"מ אם מחוברים להגד למלילה על משיחה ארוכה ואינם מחוברים לבית יד דלהא"ר יהיו אסורים ולהתוספות שבת יהיו מותרים אם לכושים ואפשר דאפיקוד בתלויים אם דרכו בכך כל השבוע מותר וצ"ע ועיין בערוך השלחן (פ"א - ק"ה) אם הקור גדול יש להתריר בפשיות (ספר רבתי לשבת זט ס"ג) אם לבוש על ידיו

ב) בתים אזניים מותר לצאת בהם ^{א)}adam צריך למשמש אין צריך ליטלו ממש רק מגביה קצת ועדין על הראש ^{ה)} ועוד אין צריך להחמיר יותר ממה שכחובו האחרונים בפירוש וגם כן לנשים אין צריך להחמיר

XVI. אם יש איסור מוקצה על השלג שנפל מערב שבת עיין בשיעור 335 (III)

XVII. אם יש איסור נולד על השלג שנפל בשבת עיין בשיעור 335 (IV)

XVIII. אם יש איסור בעשייה כדור שלג ואיש שלג בשבת עיין בשיעור 335 (V)